

Kedves Barátunk!

Ma még ismeretlenül szólunk hozzád. Nem tudjuk rólad: a biztos felismerés, vagy csak a divatos pálya iránti vonzódás vezetett a jelentkezésednél? Mindez talán most még nem is lényeges, hiszen mindkét esetben sok újat tudsz meg a „golyaéven” — a középiskolától oly idegen első-évfolyamon — egyetemünkről, a közgazdász hivatásról.

Amennyiben felvesznek...! Egyelőre bízzunk benne...

S ha így lesz, rendelkezésedre áll majd egy teljes év ahhoz, hogy eldöntsd, melyik szakot választod.

Nem lesz könnyű a választás. Hiszen mindegyik szak komoly munkát, felkészülést igényel. Például a külkereskedés is, mert az sem külföldi képzés, vagy saját üzletelés. Az iparosokért versenyeznek a vállalatok — de kevés van belőlük. Pedig milyen fontos, hogy az üzemek gazdasági feladatainál a mérnökök mellett ott álljanak a szakképzett közgazdászok is.

A belkereskedelmi szakon a felsőbbévesek már komoly áruméretet készítenek, úgy, mint az üzlethálózat mai irányítói. Vagy vegyük a számviteleseket, akikért szintén évről évre versengenek a gazdasági vezetők.

S a pénzügyesek? Ők is „otthon” vannak a könyvelésben, s várja őket a bank, az OTP, a vállalatok pénzügyi osztálya.

Tapasztalhatod már az első évben, hogy milyen nehéz a matematika, a politikai gazdaságtan, a filozófiatörténet. S a többi tárgy sem lesz könnyebb... De ha ügyes leszel, megtalálod a tanszékeket, a könyvtárat, ahol segítenek a tárgyak elsajátításában.

Megismerkedhetsz majd az egyetem épületével. A társaidal, oktatóiddal, KISZ-szervezetünkkel, kulturális és sportlétesítményeinkkel.

Bizunk tehát, hogy felvesznek — s mi is megismerkedünk Veled. Megtudjuk, hogy besületes, szorgalmas, tanulni, fejlődni vágyó, derék ember vagy. Szeretted a szakmát, érdekel a tudomány, s társaidal, a KISZ-munkával szemben sem vagy közömbös. Reméljük, ilyen vagy, s jó emberi tulajdonságaidal, munkáddal gazdagodunk. Reméljük, jól választottunk...

Kiüntetés

A pedagógusnap alkalmával Bessenyei Lajos elvtársnak, egyetemünk KISZ vb-titkárának közel ötéves eredményes egyetemi titkári munkájáért KISZ Érdemérmét nyújtott át Kárpáti Sándor, a KISZ KB titkára.

A kiüntetéshez gratulálunk!

Szerződés a Tervhivatallal

A párt és a kormány célkitűzései, valamint az oktatási reform irányelvei mind az Országos Tervhivatallal, mind a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemre fokozottabb feladatot rónak. E feladatok eredményesebb megoldása, s a meglévő kapcsolatok továbbfejlesztése érdekében dr. Párdi Imre, az OT elnöke és dr. Szabó Kálmán, egyetemünk rektora a napokban szocialista szerződést írtak alá.

A 9 paragrafusból álló szerződés főbb pontjai szerint:

— az OT a korábbi jó hagyományoknak megfelelően továbbra is lehetővé teszi, hogy tapasztalt munkatársai az egyetemen az oktatási munkában részt vegyenek;

— az OT az egyetem népgazdaság tervezése tanszékének rendelkezésére bocsátja azokat az OT által készített információ anyagokat (tanulmányok, elemzések), amelyek az egyetemi oktató- és kutatómunkát segítik;

— az egyetem oktatóinak közreműködésével támogatja az OT-ben folyó munkát;

— a korábban kialakult gyakorlatnak megfelelően az egyetem oktatói részt vesznek az OT által szervezett továbbképző tanfolyamok oktatói tevékenységének ellátásában.

A szerződés időtartama három év, amelynek lejártá után a tapasztalatokat a szerződő felek megvitatják, és döntenek a szerződés meghosszabbításáról, illetve bővítéséről.

10 600 forint jutalom

A pénzügyi szervek vezetői az 1967. évre a pénzügyszakosoknak meghirdetett nyári üzemi gyakorlati dolgozatokra kiírt pályázatokat értékelték és a legjobb szakdolgozat készítői között 10 600 Ft jutalmat osztottak ki. Az összeg nagysága is kifejezi a pályamunkák magas színvonalát. Több dolgozatot — amelynek következtetése a gyakorlatban is hasznosítható — szakfolyóiratokban való publikálásra javasolt a bizottság.

A következő IV. éves pénzügy szakos hallgatók részesültek díjazásban:

800 Ft: Heincz Antal, Mréna István, Farkas Péter.

700 Ft: Bognár Veronika, Szántó Áthila.

600 Ft: Schwarc Erzsébet,

500 Ft: Schreil Jánosné, Kismolnár Anna, Harsay Éva, Planik Annamária, Rudnay Gyula.

400 Ft: Szabados Katalin, Baráthy Ottó, Maksay Hajnalika, Vincze Győző és Vincze Győzőné.

300 Ft: Linka Margit, Gubucz László, Kovács Margit, Egrý Katalin.

250 Ft: Langermann Péter, Pintér Éva.

1 PERCES INTERJÚ

Az oktatási osztályon érdeklődtünk az Elhelyezkedési Bizottságról:

— Mi történt a pályázati felhívások „publikálása” után?

— A hallgatók május 21-ig adhatták be pályázatukat az illetékes kari elhelyező bizottságokhoz. A rendelkezések értelmében mindenki minden állást megpályázhatott.

Az EB gondoskodott arról, hogy szakosítása miatt senki se kerüljön hátrányba; például egy pénzügyszakosnak kiírt állásnál a pénzügyes és az iparszakos egyenlő eséllyel indult

— rangsorolásuknál csupán az egyéni rátermettség döntött.

— Hallottuk, hogy nem mindenki nyújtott be pályázatot!

— Igen, ez így van. A hallgatók egy részét a vállalatok név szerint kikérték. Ezek a kikérések rendszerint a termelési gyakorlaton szerzett személyes ismeretségek alapján történtek, így teljes mértékben összeegyeztethető az új pályázati eljárás szellemével.

Nem került az EB elé a nemzetközisek pályázata sem. Ezek ugyanis nem meghirdetett állások voltak. Az elhelyező bizottságok június 5-ig küldték vissza a vállalatoknak a név szerinti javaslatokkal s rangsorolással ellátott pályázati felhívásokat.

A hallgatók kiértékelése a munkahely döntéséről június 26-ig megtörténik.

Felvételi vizsgák

ÍRÁSBELI: június 27. SZÓBELI: július 1-10-ig

Háromszoros túljelentkezés egyetemünkön

Nehéz napok következnek. A felvételi vizsgákra kerül sor egyetemünkön. S bizony ez igen nehéz próbatétel lesz azoknak, akik a felvételre jelentkeztek, s írásban, szóban tesznek bizonyosságot képességükről, felkészültségükről. De legalább olyan nagy feladatot fog jelenteni tanárainknak is, akiknek

a nappali tagozatra 1224 jelentkező közül kell a 420 jövőendő hallgatót kiválasztani, s több mint 1300 — esti és levelező tagozatra jelentkezett — tudását elbírálni, alkalmasak-e a megnövekedett követelmények teljesítésére.

Az írásbeli felvételi vizsga nappali, esti és a levelező tagozaton egyaránt június 27-én lesz, azon elv alapján, hogy mindenki ugyanolyan írásbeli feladatot kapjon, s így azonos elbírálásban részesülhessen. A tételek egy-egy, a Művelődésiügyi Minisztérium által kerülnek kidolgozásra.

Az egyetlen napon történő írásbeli azt jelenti, hogy a több, mint 2500 jelentkező részére — a „puskázás” elkerülése miatt (sor kihagyással, s egymástól távolabb ültetéssel)

legalább 10 000 helyet kell biztosítani. Bár a „teljes biztonságra” ez is kevésnek tűnik...

Egyetemünk előadótermei mellett ezen a napon „helyszűke miatt” igénybe fogjuk venni az ELTE Jogi Kara és a Műszaki Egyetem tantermeit is.

A szóbeli vizsgát július 1 és 10 között 20 vizsgabizottság végzi, ami azt jelenti, hogy naponta 12—13 fő kerül egy-egy vizsgabizottság elé.

Az új képzési rend szerint az első évek nem kerülnek szakosításra, csak az első év befejezése után.

Bár a felvételi vizsgákra a hallgatók „biztonságból” szakokra jelentkeztek, ez nem von semmi kötelezettséget maga után. Jövőre, a helyi tapasztalatok alapján, változtathatnak elhatározásukon.

A felvételi vizsga anyaga azonos a középiskolák matematika, történelem, illetve, politikai gazdaságtan tananyagával.

A felvételi vizsga eredményeiről az egyetem július közepéig írásban értesíti a hallgatókat és középiskolájukat is.

P. Gy.

Kezdsés — középfokon

Ha egyetemünk spanyol nyelvi körének idejű munkáját röviden akarunk jellemezni, akkor néhány szó: szorgalmas tanulás, előadás-sorozat a spanyol civilizációról, jól sikerült irodalmi matiné és egy-két dicséret jelző segítségével pillanatok alatt megoldhatnánk a feladatot. A kerek mondatokból és szóképekből azonban az olvasók nem tudnák meg a lényegét (vagy egyszerűen nem hinnék el a túlságosan szépnek tűnő valóságot).

Mert miről is van szó tulajdonképpen? Számos nyelvi kör; francia, orosz, német, angol működik, s munkájukban meglehetősen azonosak a módszerek, az eredmények.

Nálunk mindenekelőtt az elért eredmények, és a hozzájuk szükséges idő aránya szembetűnő. A spanyol nyelvi kör tagjai három hallgató kivételével szeptemberben kezdtek megismerkedni a nyelvvel. A hallgatók, nagyrészt elsős nemzetközisek, intenzív munkájukra volt szükség ahhoz, hogy a félév végére 1500—1800 szó birtokában kezdő társalgási szinten beszéljék a spanyol nyelvet.

Nagymértékben hozzájárult ehhez a nyelvi kör vezetője által októbertől kezdve kéthetenként megtartott előadás-sorozat, amelynek keretében a hallgatók megismerkedhettek a spanyol civilizáció, történelem, kultúra legfontosabb eseményeivel, legkiemelkedőbb alkotásaival. Hiszen a nyelv ismerete az azt beszélő népek történetének, és kultúrájának ismerete nélkül szinte elképzelhetetlen...

Március utolsó vasárnapján a Hotel Ifjúság különtermében mutatták be irodalmi műsorukat a spanyol nyelvi kör tagjai, „Television del pasado” (A múlt televíziója) címmel. A spanyol nyelvű líra remekeinek felidézésével varázsolták elének Kasztília és Spanyol-Amerika gyönyörű tájait. Munkájuk legszebb dicsérete a műsort végignéző kolumbiai vendég szavai voltak, aki a felsőfokban elmondott jelzők után megkérdezte: mióta tanulnak spanyolul, és nem hitte el, hogy mindössze hat hónapja.

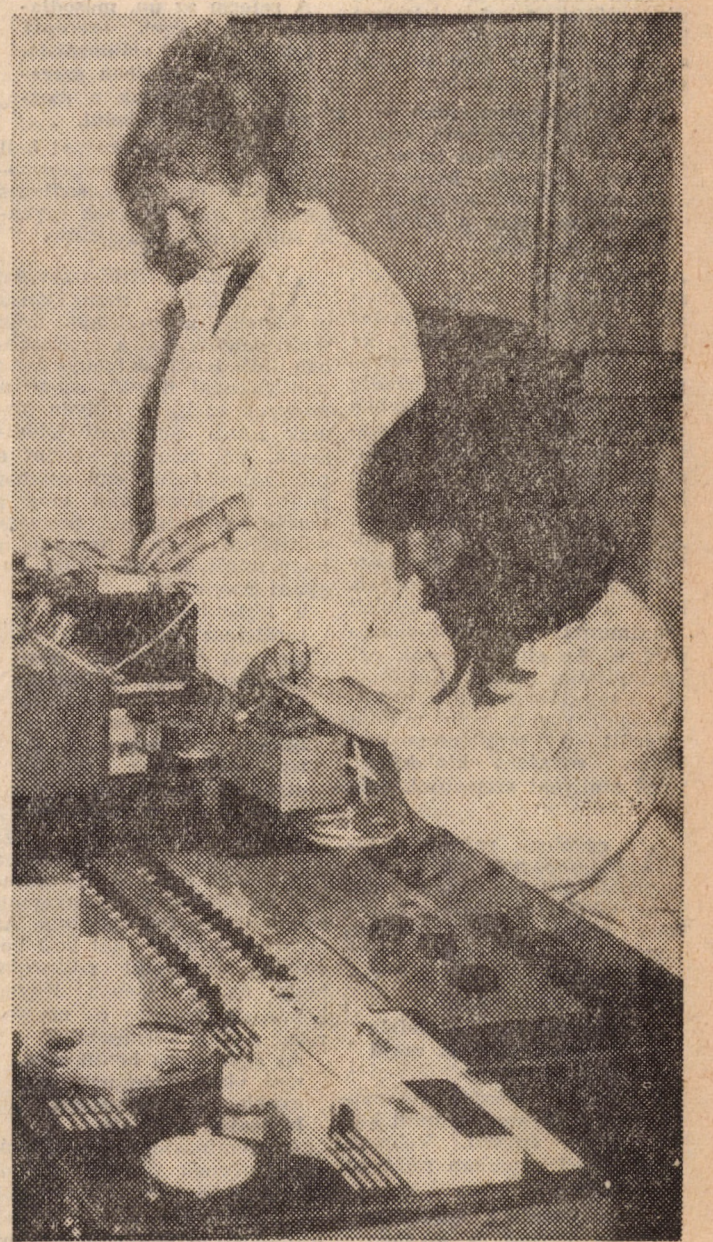
A nyelvi kör munkájának sorrendben utolsó, de nem kevésbé jelentős állomása volt

az ötnyelvű műsorban való részvétel. A hallgatók által írt és előadott dráma a mai modern nyelvtanulás és tanítás új korszakot nyitó módszereiről szól.

Befejezésül hadd idézzem a dráma zárógondolatát: „Mindzen munka igazi jutalma a visszhang. A visszhang, ami

Meruk József

A nyelvi laborban

Szinte megállás nélkül „folyik” a magnószalagok sok-sok ezer métere. Miklódy Zoltánné és Szabó Gizella precízen látják el feladatukat

Próbatétel — zökkenőkkel

Reggel nyolc óra. Négy „halálra vált” arcú, inkább kivégzés előtt állóknak, mint vizsgázónak tűnő lány lesi Fűringer Antal tanársegéd ajtáját. Ha most ijedt arcukat látnák egy tükörben, maguk is megijednének. De kinek kell ilyenkor tükör?...

Harmadévfolyamos, nappali tagozatú, tanár „A” szakos hallgatók várnak az ipargazdaságtan vizsgára.

Perceken belül hárman átlélik a „rettegett küszöböt”. Külön tételt húznak az első és második féléves anyagból, azután megkezdik a tételek kidolgozását. Szinte a légyúrmögést is hallani lehet, olyan nagy a csend. Csak egyik-másik toll sercen néha a papírlapon.

Gondi Judit az első felelő. Rövid, értelmes tömondatokban mondja el tételét. A munkabérek központi szabályozásáról, valamint az új gazdasági mechanizmusban a beruházási kritériumokról beszél. A tanársegéd szerint egész éves szeminárium szereplése is kiemelkedő volt, így nem lehet vitás az osztályzat. Judit jeles.

A következő felelő, **Karkus Mária** már nehezebben birkózik tételével. Bár lényegében tudja az anyagot, de imitt-amott akadozik.

Pótkérdést kap a jelesért. Ez már jobban megy, s ő is, Judithoz hasonlóan, boldogságtól sugárzó arccal távozik.

— Una lacrima sul viso; Egy könnyesebb az arcon — mondja a világhírű olasz sláger. S az a bizonyos könnyesebb bizony kiesordul a következő vizsgázó szeméből. Az ágazati kapcsolatok mérlege nagyon nehezen megy, s a forgóeszközök finanszírozásáról sem sokat tud. Repül a mentőív — pótkérdések formájában. Sikerül a kettes. Ez az egs. azonban elvitte a négyes átlagot.

Hát ezért a könny... Ahogy egyik vizsgázató megkapja osztályzatát, másik jön be a terembe tételt húzni. Így bőven van ideje felkészülni, amíg a sor rákerül.

S így a feleletek is tempós egymásutánban peregnek.

Egy gyors jeles, s egy „erős” közepes következik. Kérdésem tőlük a feleleteik után, hogy mennyit készültek.

Öt-hat nap intenzív tanulásról, s az anyag nehéz voltáról tájékoztatnak.

A közepes „tulajdonosa”, **Rác Zsuzsanna** azonban később a folyosón hamiskás mosoly kíséretében oktat ki, mondván, **miből**

gondolom, hogy a vizsgázató előtt bárki is őszintén megmondja, mennyit készült az anyagból?

A terembe visszamenet még mindig ezen töprengök, miközben **Fazekas Rozália** a villamosításról, kemizálásról és az ipargazdaságtanban használatos matematikai modellekről beszél. Feleletében akad itt-ott „szürke” folt, s ezért a tanársegéd újabb kérdést ajánl a jelesért.

— **Jó a négyes, nem kioldók. Nem tudom jobban négyesenél az anyagot** — hárítja el a segítséget Rozi.

Az oktató beleegyezően írja a vizsgalaprú az önként választott, rosszabb jegyet. S aztán az indexbe is. S akkor látja, hogy ebben a félévben eddig csupa jeles „éktelenkedik”. Legalább ötven vannak. Az oktatón látszik, hogy „fáj” beírni azt a négyest. Annyira... mintha övé lenne az az index...

Már nem sokan vannak a folyosón. És mind lány. Úgy látszik, a fiúk irtóznak a tanári szaktól.

A „kintiek” is hamarosan sorrakerülnek. Egy gyenge és egy biztosabb kettes, majd két jeles következik.

Nincs több vizsgázó. A tanársegéd készülő lezárni a vizsgalapot, amikor kivágódik az ajtó. Lélekszakadva esik be rajta az „utolsó mohikán”. Percek múlva, amikor levegőhöz jut, mentegetőzik **Laukó Erzi**, hogy elszámolta az időt, s amikor az egyetem előtt találkozott hazatérőben levő, már levizsgázott társnőivel, s megtudta, hogy előtte már mindenki kész, „rakéta-sebességre gyűjtva” tette meg a három emeletet. De ez látszik is rajta...

Az első nagy ijedség után azonban már folyamatosan, összefüggően mondja tételét, s ő is a „mosolyogva távozó” táborába kerül.

Most már lezárható a vizsgalap. És vége a délelőtnék. Még reggel, vizsga előtt az ijedt tekinteteket látva, súgta mosolyogva az oktató, hogy:

— **a vizsga is nézőpont kérdése; asztalon innen — asztalon túl... látom-e kicsoda differenciát?**

S hogy vége a vizsganapnak, ő már nem mosolyog. Elfáradt. Ha lelkiismeretesen, igazságosan akar valaki vizsgáztatni, bizony szellemileg alaposan igénybe veszi egy-egy ilyen délelőt.

A vizsga ugyanis diáknak, tanárnak egyaránt komoly próbatétel...

Pongrácz György

Az egész világ a hősi vietnami nép szabadságát követeli

Fölösleges „humor”

A vizsgaidőszak minden diáknak fokozott izgalmat jelent. A kevésbé kiválóknak különösen.

Eppen ezért helytelen, ha az oktatók a tananyag számonkérésén túl ezt az idegességet fölöslegesen fokozzák.

Ilyen eset történt ugyanis a napokban a matematika tanszéken.

A másodévesek matematika írásbeli vizsgázóhelyeit írtak. Jegymegajánlással. Akinek nem felelt meg az ajánlott

osztályzat, az szóbeli vizsgát tehetett.

Az írásbeli bizony elég nehéz volt. Sokan elégtelenre írták. Ők természetesen akartak szóbelizni... Az egyik azonnal a szóbeli időpontja után érdeklődött a vizsgázató adjunktusnál. Ő beleegyezését is adta a szóbelihez egy gunyoros megjegyzés kíséretében: „Maga minek jön el?!...”

Nem vagyunk mimóza lelkűek, de a megjegyzés fölösleges volt...

—ac

A FORIZMÁK

A kirándulás és a kiabrandulás között sokszor tényleg csak egy AB van...

A diáknak általában munkaviszony helyett munkaiszonya van...

A dialektikus fejlődés spiráljától is be lehet csavarodni?

Elővizsgaidőszak és utóvizsgaidőszak között úgy unatkozom...

Már megint öregebbek letünk két UV-val!

Furcsa lap ez a KÖZGAZDÁSZ: évközben nincs elég téma, vizsgaidőszakban viszont nem érnek rá a munkatársak. Egyéb időpontokban viszont nagyon jó a lap...

E tavasszal a KEFIR, sajnos túró... (Sz. I. J.)

6 oldalon állandóan

Megint eltelt egy tanév; bucsúszunk azoktól, akik — megszerelve a szükséges „szellemi töltét” — elindulnak egy új életpálya felé. S már készülünk köszönteni azokat a fiatalokat, akik az új tanévben kezdenek majd „új életet”. Örök metamorfózis. S ebben a körforgásban egy kicsit lapunk is mindig belekerül. Tanévről tanévre lapunk is átéli a „búcsú” nosztalgiját, a „köszöntés” örömet... Akiktől elköszöntünk, hosszú ideig aktívan hozzájárultak munkájukkal, hogy a „Közgazdász” megoldja feladatát. Most a tanév végén megint elindulnak, elmennek az „öregék”, és jönnek majd — reméljük — a tehetséges fiatalok.

Lapunk életében azonban ezúttal nemcsak ennyi a változás.

Örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy szeptembertől kezdve lapunk állandóan hat oldalon jelenik meg.

Azt jelenti ez az oldalbővítés, hogy újságunk műfajilag is színesebb, gazdagabb lesz, egyetemi életünket még szerteágazóbban átfogó és visszatükröző. Reméljük, mindezt valóban sikerül megvalósítanunk, s lapunk a jövőben is rá szolgál majd olvasóink figyelmére.

Szeptemberig, minden kedves Olvasónknak kellemes nyarat, jó pihenést kívánunk. A most végző munkatársainknak pedig kívánjuk, hogy új munkahelyükön dolgozzanak sikerrel, s érzjenek el eredményeket a közgazdász hivatás tekintélyének, a közgazdaságtudomány hírnevének javára.

Előfizetési tájékoztató

Közöljük kedves előfizetőinkkel, hogy mindazok, akik az elmúlt év decemberében, illetőleg az év januárjában küldték be a 10 forintos előfizetési díjat, 1968. decemberéig érvényes előfizetésük. Az újabb megrendeléshez szükséges csekket értesítésünkkel együtt, a lejárat előtti utolsó számunkkal kiküldjük.

Azok a nappali — szeptembertől II. éves — hallgatók, akik a tavalyi beiratkozáskor 8,40 Ft-ot fizettek be lapunkra, most június végén lejár előfizetésük. Ők a csoportterjesztőkön keresztül rendezhetik előfizetésüket szeptemberben. (Terjesztőinkhez a szükséges előfizetési szelvényeket időben eljuttatjuk.)

Levelező és esti hallgatóinkat szintén levélben értesítjük majd az előfizetéseik lejártáról, decemberben.

Érzékenyen és gyorsan reagálni

Az egyetemi KISZ-munka néhány sajátos kérdéséről szeretném elmondani véleményemet. Ezek a nézetek magukban foglalják azokat a tapasztalatokat, amelyeket az elmúlt év során az egyetemi KISZ-szervezet legkülönbözőbb posztjain tevékenykedve szereztem.

Az alapszervi közösség és a politikai munka — ez véleményem szerint az egyetemi mozgalmi munka két sark-kérdése. A két kérdés egymással szorosan összefügg, ugyanakkor a közösség problémája bizony primátust élvez.

1965—66 azt lehetne mondani a közösségről folytatott viták éveit voltak az egyetemi KISZ-szervezetben és az, hogy a Közösség problémái azóta is minden vita kapcsán újra meg újra előjön, minden kétséget kizáróan azt mutatja, hogy ezt a kérdést akkor nem sikerült egyértelműen megoldani.

A vita középpontjában — az én értelmezésem szerint — valamilyen természetes közösség keresése áll, ez a természetes közösség lenne aztán a KISZ-munka motorja.

A vélemények igen eltérők, mindenki mást ért e fogalom alatt. Annak idején a kialakuló hivatalos álláspont az volt, hogy szervezeti szempontból természetes közösség a tanulócsoporthoz — ez egyben meghatározta a KISZ feladatát is, a tanulócsoporthoz közösséggé kell formálni és ezt a közösséget kell az egyetemi évek alatt tovább fejleszteni. Aból indulunk ki, hogy a közösséget létre lehet és kell hozni, és pedig ott a legkönyebb, ahol a szükséges feltételek maximuma áll rendelkezésünkre. Az eltelt időszak azt bizonyította, hogy túlértékeljük a tanulócsoporthoz mint közösséget, vagyis nem mindig sikerült a tanulócsoporthoz olyan egységet kialakítani, mint amilyent szeretnünk volna.

Az egyetemi reform a tanulócsoporthoz eddigi legnagyobb előnyét, vagyis azt, hogy közös tanulmányi munkára építő tartós közösség, amelyet a KISZ-tagok egész egyetemi pályafutása alatt végigkíséri, megszünteti.

A tanulócsoporthoz összetétele gyakorlatilag változik majd az új rendszerben.

Felmerül a kérdés, mennyire lehet majd ezekre, mint közösségekre építeni. Véleményem szerint jobban mint az az eddigiekre,

— a jelenlegi tanulócsoporthoz jellegű, a jövőben a tanulócsoporthoz elsősorban is az azonos érdeklődésüket kapcsolja, méspedig úgy,

hogy az érdeklődési kör-terjedelme egyre szűkül szélességében és bővül mélységében.

A jövőben a KISZ-vezetők feladata éppen az lesz, hogy ezeket az azonos szakmai érdeklődés talaján létrejövő csoportokat a szó nemesebb értelmében vett közösséggé alakítsák. Ennek kapcsán kívánom megjegyezni, hogy én ezeknek a kialakítására alatt azt értem, hogy közösségi embereket formálunk. A közösségi munkának ilyen értelemben való felfogása differenciált eszközök alkalmazását követeli — elsősorban is azt, hogy a vezetők az egyes emberekkel, mint egyénekkel is foglalkozzanak és ne csak úgy, mint egy szervezet atomjaival.

A reform az ún. másodlagos közösségek szerepét feltétlenül előmozdítja, ezeknek a jövőben szerepet kell kapniuk a mozgalmi munkán belül.

Ha valakiről véleményét kell kialakítani, annak megformálásában az első és másodlagos közösség véleményének egyenlő súllyal kell szerepelnie.

Az egyetemi KISZ-szervezet politikai munkájának problémája a politikai órák terén jelenkezik a legélesebben. Mindenkinek igénye van a politizálásra! Kérdés azonban, hogy ez az igény milyen formák iránti igényként jelentkezik. Véleményem szerint a politizálási igény egy sajátos, latens formában van meg a tagság nagy részénél. Szeretne politizálni — csak nem tudja, hogy miről és főleg, hogy hogyan! Szerintem

a legfontosabb feladat e területen: megantítani a tagságot politizálni! Hozzáteszem, hogy politizálás alatt nemcsak a politika iránti érdeklődést értem, hanem egy általános és aktív érdeklődést minden olyan kérdés iránt, ami a tudományos és közgondolkodást foglalkoztatja.

A feladat megoldásában a KISZ sokat tehet, de az országnak részét mégis az egyetemnek kell magára vállalnia. Az oktatásban több vitát kell beépíteni, feltétlenül szükséges, hogy az oktatásban legyen közvetlen reagálás és magyarázat a vitás kérdésekre.

Az egyetemen belüli szakmai viták kapjanak nagyobb nyilvánosságot a hallgatók előtt stb.

A szeminárium foglalkozások legyenek vitafórumok! A KISZ majd tovább gyűrűzteti az érdeklődést más kérdések irányában és módot teremt arra, hogy ezekről is színvonalas és szenvedélyes viták alakulhassanak ki.

A jelenlegi látszólagos érdeklenség a vitaszellelem és politizálás területén kizárólag annak köszönhető, hogy nem találtuk meg és nem alkalmaztuk elég hatékonyan azokat az eszközöket, amelyek segítségével felszabadíthatjuk volna a rejtőző energiákat.

Az egész egyetemi szellemnek kell fogékonyra, érzékenyen és gyorsan reagálóvá tenni, elsősorban a szakmai viták terén, de más területen is — de ez nemcsak, és nem elsősor-

ban a KISZ-szervezet feladata!

Befejezésül még annyit, hogy az egyetemi KISZ-munka további javításának feltételei és megteremtése: az alapszervi és másodlagos közösségek megerősítése a közösségi ember formálás útján, a közösségi — mozgalmi munka szerves összekapcsolása az össz-egyetemi munkával és a vitaszellelem, elsősorban szakmai téren való kifejlesztése — útján valósulhat meg.

Róth János

Hozzászólás

„Egy vergődő szakosztályról” című cikkhez

A cikk írója helyesen tárta fel a kézilabdásokot érintő problémákat. Látszik azonban, hogy nem ismeri a szakosztály életét mélyebben. Abban igaz van a cikk írójának, hogy az edzések lényegében megszűntek a tagok passzivitása miatt, hogy a bajnokságban vereség-vereséget követ, sőt, újabb csapat nem tud kiállni bajnoki mérkőzésekre. De nem írta meg, mik okozták ezeket a problémákat.

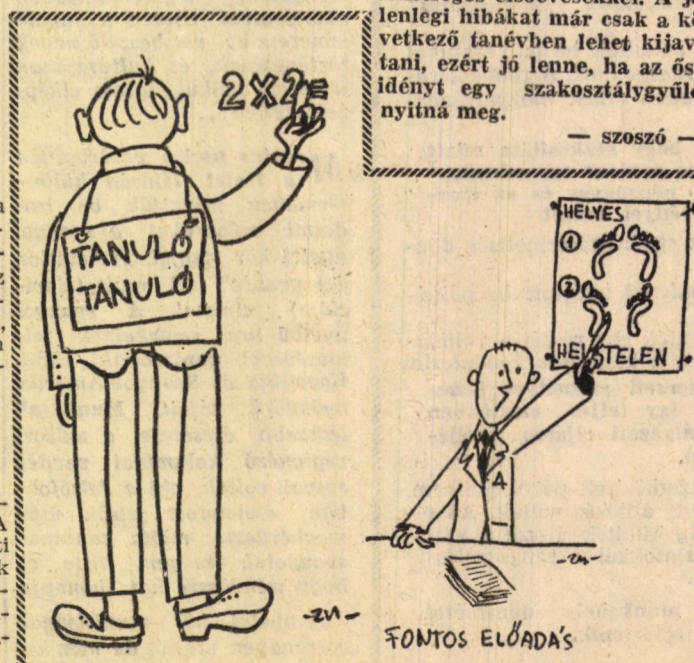
Nézzük talán sorjában. A téli alapozás időszakában sok volt a sérült, ezért voltunk kevesen. A jó idő beálltával sem volt módunk szabadtéri edzésekre, hiszen nem volt még saját pályánk, s ez meglátszott a bajnoki mérkőzéseken. (Azóta a pályagondok megszűntek.)

Igaz, kevés játékos ezt rendszeresen edzésre. Ezt azonban nem lehet a vizsgaidőszakra hárítani. Az a baj, hogy a leigazolt játékosok száma nem haladja meg a tíz főt, s így 1—2 játékos hiányzása is erősen érződik a csapatjátékon.

Tény az, hogy nincs, aki összefogja a csapatot. Van egy szakosztályvezető — egyik kollégiumunk igazgatója —, aki a két év alatt csak egyszer intézkedett a csapat ügyében, akkor is negatív irányban. Ezért van, hogy Molnár Sándor tanszékvezetőnek vagy Gyula bácsinak kellett néha „vadászni” azért, hogy összehozza a csapat tagjait egy-egy mérkőzés előtt.

Az örökös probléma pedig; hogy a távozó negyedévesek helyét nem tudtuk betölteni tehetséges elsőévesekkel. A jelenlegi hibákat már csak a következő tanévben lehet kijavítani, ezért jó lenne, ha az őszi időnyit egy szakosztálygyűlés nyitná meg.

— szoszó —

FONTOS ELŐADÁS

NEOTON—LÉLU 20:5

Hagyatékom...

Kommentár nélkül

Ismét kitűnően szerepelt egyetemünk tánczenekara, most már a Ki mit tud? középöntőjében.

Ezúttal Galác Lajossal, a gitárossal beszélgettünk a sikeréről, a döntőbe jutásról.

— Jelentett-e valami nehézséget a Bach-fűgő?

— Különösebb nehézséget nem jelentett a kíséret, viszont az ének 3 szolamú, s így megtanulása a szokottnál több munkát igényelt.

— Igaz-e az a hír, amely szerint a Bach-fűgőt Gyulai-Gaál János hangszerezte?

— Ez nem igaz, mert akárcsak a zeneszerzés, a hangszerelés is eredeti „Pásztor-munka”.

— Megvan már az a számotok, amit a döntőbe visztek, vagy csak ezután születik meg?

— A dallam megvan, szövege még nincs. Valószínű, ismét S. Nagy István lesz a szövegíró.

— Nyáron mit csináltok? Játsszotok valahol?

— Ajánlatok és terveink vannak, de biztosan még nem tudok mondani.

— A közeljövőben nem várható, hogy a Hanglemezzgyárban felvételt készítenek veletek?

— A Rádióban várható egy

felvétel, és ezenkívül a Hangstúdióban maszek alapon (saját költségre) csinálunk lemezt. A Hanglemezzgyár is biztosan sűrűbben megcsinálná a felvételt velünk, ha Komjától kérnének a számainkból.

— Megkaptátok-e az ORI állandó működési engedélyt?

— Igen, a 750-es kategóriát kaptuk, ami azt jelenti, hogy egy-egy fellépésünkért fejésként 150 Ft-ot kapunk.

— Ugy vettem észre (és nem vagyok egyedül), hogy a Tv-ben nem érvényesül annyira a játékokot, mint a Klubban! Te, személy szerint miben látod ennek okát?

— Elsősorban a Tv technikai munkatársainak nehéz a beállítás, és nem törik nagyon magukat az amatőr együttesek érdekében. Másodsorban nem saját berendezéseinkkel játszotunk, hanem az Elektrokusztikai Gyar szereléseivel kellett nekünk is és a Lélu-nak is játszani. Végül, de nem utolsósorban a lámpaláz, az izgalom is hozzájárult a minőségi különbséghez.

Nemcsak sikert, hanem sok szerencsét is kívánunk a hátralevő legnagyobb erőpróbához.

— or

ELHAGYOM AZ ALMA MATERT igaz, de itt maradnak sorstársaim és már az új áldozatok még lelkes csapata rohamozza az egykori Söhivatal épületét. Sokat szenvedtem, gyöttröttem itt — de végül sikerült felfedeznem azt az alap-axiómát, amely minden megmagyaráz! Halljátok és okuljatok!

Az alap-axiómát megfogalmazhatom tudományosan, de elmondhatom népiesen is. Tudományosan így szól: „az elmélet és gyakorlat nem alkot szoros egységet”. Népiesen: „nem eszik a kását olyan forró, ahogy főzik!”... Arról van szó, hogy egyetemünkön a szervezést, a jó SZERVEZÉS-t oktatják! Színvonalas jegyzeteink és tankönyveink vannak — ezek tudományosan elemzik a szervezést (üzem, vállalat, népgazdaság stb.) és verseny metodikáját és elméletét, mind a magán, mind a társadalmi tulajdon talaján álló társadalmakban.

Azonban mint ismeretes, egyetemi oktatásunk kifejezetten elméleti jellegű, az oktatott elméleteket és módszereket; (már ami a szervezést illeti) maga az egyetemi vezetés és adminisztratív apparátus sem gyakorolja — ezt minden sértő szándék nélkül mondom. Kérdezem én, lehet ott körültekintő szervezésről beszélni, ahol a szegény negyedéves (aki már a vizsgaidőszak közepén van!) csak 10 és 12 között veheti át az ösztöndíját, bár a pénztár működési ideje 10-től 2-ig tart. Vajon miért van az, hogy az elsős kollégák (akik még szorgalmi időszakban vannak) 2-ig vehetik fel az ösztöndíjat? És ha már ez így van — valamilyen számomra ismeretlen adminisztratív okok miatt — miért nem közlik előre?

Az általam végig szenvedett egyetemi szervezések csúcs-

pontja az elhelyezkedési pályázatok körüli huzavona. Számomra felfoghatatlan, hogy miért kellett a pályázatokat így ömlesztve hozni nyilvánosságra — nem lehetett volna azokat szakok szerint csoportosítani, ha már úgys ugra gépelték őket, ezt a többlet munkát igazán megérdemeltük volna. A kifüggesztés módja is ellene volt minden egyetemen tanult módszernek — a táblák teljesen bizonytalan időpontban jelentek meg és tüntek el. Majd egy hétbe tellett, míg kiismertem természetüket. Nem lehetett volna őket a dékáni hivatalok és tanszékek üveggel védett tábláin elhelyezni, így az érdekeltek bármikor, akár délután is megtekinthették volna őket? Persze az se lett volna rossz, ha a táblákat esetleg megszórták volna, hogy melyik táblát kellett már át, és nem kellett volna állandóan újra kezdeni.

EZEK MA MÁR PERSZE CSAK APRÓ BOSSZUSÁGOK, nevetek rajtuk! Az igazi pofont akkor kaptam, amikor nem bírva kivárni benyújtott pályázatom sorsát, felkerestem az illetékes vállalatot! A vállalatnál igen udvariasan fogadtak, kicsit csodálkoztak, hogy az egyetemről jöttem, hát még amikor megtudták, hogy a pályázat ügyében szeretnék érdeklődni. Torkomra fagyott a szó, amikor megtudtam, hogy tekintettel arra, hogy az egyetemről még nem érkezett semmiféle pályázat, a közgazdasági technikumokból és a felsőfokú technikumokból már igen, a vállalat betöltötte az üres állásokat. Mondtak még olyasmit is, hogy nagyon sajnálják, stb. Elrohantam egy másik vállalathoz, az ott hirdetett állás is be volt töltve — valamelyik csoporttársam felkereste a vállalatot, és személyes megállapodás alapján felvették, nem várva meg a pályázatok eredményét.

A következő helyen elmondták, hogy igaz, hogy kiírtak pályázatot, de csak X. Y.-nak és Z. W.-nek — más számítássa sem jöhet. Végre találtam egy vállalatot, hely is volt. Megállapodtam, hogy jövök — a helyszínen írtam meg az életrajzomat, és megbeszéltem a jövődi munkakörömet is. Hazafelé menet egyik csoporttársammal találkoztam, elmesélte, hogy van egy csodálatos állás, és hogy milyen jó lesz az neki, a pályázati feltételeknek éppen ő felel meg a legjobban, stb. Az a hely volt, amit előbb foglaltam el...

SRÁCOK, TI, AKIK ITT MARADTOK, figyeljétek jobban, hogy ezek veletek ne ismétlődjenek meg! Lehet, hogy amit itt leírok, nem teljesen tipikus, de sok ilyen eset volt. Az egyetemnek jobban kell a hallgatók érdekét szolgálni — fel kell számolni a kényelmességből és nemtörődömségből vagy az elavult beidegződésből adódó kicsinyes és bosszantó hibákat. Ezzel igen sok felesleges bosszúságtól kíméljük meg az egyetem hivatali apparátusát és a hallgatót is.

— rója —

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Lapja.
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felélős szerkesztő: Kincses György
Szerkesztőség: Budapest. IX., Dimitrov tér 8. III/138.
Telefon: 186-850/138.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat.
Készül a Szikra Lanyomdában

Egy hónappal ezelőtt beszélgettem a Diákkadémia vezetőjével, megismerkedtem az akadémia gondjaival, terveivel. Azóta foglalkoztat az a kérdés, mi lesz ezekkel a 16-18 évesekkel, ha felvételi bizottság elé kerülnek. Jobban megállják-e helyüket, mint akik nem vettek részt ilyen oktatásban? Lesz-e belőlük egyetemista?

Azt gondolom; igen, lehet. De ez az igen, nem egyértelmű, mert sok tényező zavarja. Lehetnek egyetemisták, mert egy bizonyos többlet tudást kaptak a diákkadémia jóvoltából, amely a megfelelő tárgyi tudással párosul, az egyenlők között jobba, kiemelkedőbbé teheti őket.

De nagyon kérdéses, hogy tudnak gazdálkodni ezzel a többlettudással? Sajnos, néhányan nem értették meg, mit akar a Diákkadémia.

Egyesek sajnos csak mint iskolai tantárgyat kezelték, megtanulták, néhányan „bemagolták” a vizsganyagot, s mint könnyen szerzett anyagot, félő, elfelejtik.

Egyesek félreértették a Diákkadémia célját. Azt gondolták, ha ide eljárnak, s aktívan vitáznak, akkor akár a mi, akár más egyetemek kapui tárva nyitva lesznek előttük.

Megfeledeztek a legfontosabból, ami a felvételihez kell; a tanulásról, a gimnáziumi anyag tudásáról. Ezek az előadások csak segítik a tanulást, de semilyen felvételi tárgy helyett nem szerepelnek. A Diákkadémia elvégzése nem jogosít semmilyen felvételi mentességre.

Ugy gondolom, még nem késő erre felhívni a figyelmet, s megszüntetni ezeket a diszsonáns jelenségeket.

— 60

A fellépés előtt Megyeri Károly, a Ki mit tud? riportere készít interjút a zenekar vezetőjével, Pásztor Lászlóval

Ellesett párbeszéd

SZIN: Egyetemünk kapuja előtt.

SZEREPLŐK: Két hallgató, (nevezük őket Edének és Fülönnek).

EDE: Nézd, tavaly is voltam, az idén is összehozok valahogy annyit, hogy elutazhassam.

FÜLÖP: Igazad van, ez az utolsó nyarunk, aztán már dolgozni kell szeptembertől... S hová utazol?

EDE: Hát az idén nem vágyom a tőzszomszéd országokba. Szeretném látni az ausztriai Alpokat meg Itáliát...

F: (NEVETVE): Még jó, hogy nem Japánba kívánczol! Ez rengetegbe kerül, honnan s miből?

EDE: (KIHÚZZA MAGÁT): Na mit szólsz a börcékémhez! Eladom.

F: (MUSZTRÁLGATJA): Ahhoz képest, hogy három éve ebben látlak, elég türethető...

EDE: Nem értesz a financiális dolgokhoz! Megér ez ezerkettőt.

F: Kérdés, hogy rátalálsz-e arra a balekra, aki ad érte annyit.

(Közben kilép egy lány a kapun, őt is beonják

a kabátértékelési vitába. A lány kacagva közli, hogy a kabát csak akkor ér valamit, ha Ede nincs benne.)

EDE: Fogadok, hogy túladok rajta.

F: Rendben, ha te ezért 800-nál többet kapsz, gyalog megyek innen a Róbertba.

Kezet fognak, s elviharnak a 49-es irányába. Hogy sikerül-e a tervezett nyári vakáció, a zeke eladása, nem lehessen tudni. — Ha igen, kissé fárasztó lesz az út, gyalog a „Róbert”-koleszig.

— sz —

Egy lány a sok közül

A világ legszabálytalanabb reprezentatív megfigyelése alapján esett Lenkére a választás.

Egy felvételi vizsgára készülő fiatalról akarom írni. De hol találom én ilyet? Hallottam, hogy a III. éves terv-matematika szakos Pölöskei Pali korrepetál egyetemünk felé orientáló fiatalokat. Tőle kaptam meg Harmat Lenke telefonszámát. Pali kézségesen segítségemre volt az interjú létrejöttében.

Találkozásunk formabontással kezdődött. Az első huszontöt kérdést ugyanis Lenke adta fel. Még mielőtt szöveg juthatna volna... Egy merő kérdőjelle görbülve érdeklődött: „— És miért pont engem kérdeznek, és ha nem vagyok jó riportalány, és ha fel sem vesznek az egyetemre, és tulajdonképpen mit akarnak rólam írni, és még fotó is? ju, hiszen én olyan csúnya vagyok...”

Amikor szöveg jutottam, én is kérdeztem. Így tudtam meg, hogy a Telegi Blanka Gimnáziumban érettségizett a napokban, 4-es rendűen. És állítólag éppen ezért most nagyon rossz kedvű. Ugyanis sokkal jobbra számított. Dehát olyan szívtelenek azok a tanárok...

— Milyen meggondolásból jelentkezted a Közgazdasági Egyetemre?

— Nem divatból. Hallottam, hogy nagyon felkapták az egyetemet, de én egészen más okból jelentkeztem. Nálunk — a családban — hagyomány van a közgazdasági pályának. Apám ezen az egyetemen végzett az esti tagozaton, s jelenleg a Tervhivatalban dolgozik. Anyám pedig közgazdasági technikumot végzett. De nem ők erőszakoltak erre a pályára, hanem nekem nagyon tetszett az ő munkájuk. És ez szerintem nagy különbség...

— Milyen híre van egyetemünknek a középiskolások között?

Nagyon nagy divat az új mechanizmus bevezetése óta a közgazdasági pálya. Ezt bizonyítja, hogy a mi osztályunkból például tavaly még csak én, idén pedig már nyolcan akarnak a közgazdasági egyetemre kerülni.

— Mik az elképzeléseid, ha sikerül a felvételi vizsgád?

— Húha, bár már ott tartanék. Úgy félek. A történelmet nagyon tudom, de a matematika... Pedig Pali olyan lelkiismeretes, jól tanít, dehát annyi a lemaradásom. Nem is nagyon merek előre tervezni. Angolt, orosz és németet is tanultam, s így nyelvigényes szakra szeretnék kerülni, a külkerre. De a terv-matematika és a tanári szakon kívül bármelyik másikat is szívesen választanám.

— És mi lesz, ha nem sikerül a felvételi?

— Hát... Nagyon rossz lenne. Jövőre azért újból itt próbálkoznék, esetleg a Felsőfokú Külkereskedelmi Szakiskolán. De mindenképpen szeretnék továbbtanulni.

— Komolyan készültél a felvételi vizsgákra?

— Hajjaj. Igazán sokat tanultam már az érettségire is. Azóta pedig a felvételire. S közben állandóan matekozok Pölöskei Palival. Ő is megmondhatja, hogy szorgalmas vagyok. Nem is nagyon foglalkozom mással, mint a tanulással. Nem sportolok, az utóbbi időben moziba sem igen járok, s már egy fél éve udvarlóm sincs...

Hát ez bizony egy 18 éves, csinos kislánytól komoly áldozat... Reméljük megéri...

Pongrácz György

Technológiavizsgán

— Na, kolléga, hogy állunk a kenkerkötél-gyártással?

SPORT

ÉV VÉGI ELMÉLKEDÉS A TESTNEVELÉSRŐL

Hát igen: néhányan szidják a testnevelési órákat, mert kötelező, és — mert így könnyebb. Problémáznak, hogy a Rudas-fürdőben csak keveset lehet úszni, az oda-visszatúrással rengeteg idő megy el. De arról senki sem beszél, ha meleg van, milyen jólesik a fürdés.

Ez inkább hozzáállás kérdése: egy héten egyszer azt az áldozatot, amivel az utazás, a szünet elmaradása jár, meghozhatják a hallgatók, mert kell — és nagy többségükben szeretik is ezeket a foglalkozásokat.

Tudják és érzik, hogy orvosilag mennyi előny jár a mozgás, s a napi programba beilleszve egyszerűbb is.

Igénybe nem venni: vétek. Persze, sok problémát kell így is megoldanunk. (Előtte csak így zárójelben: felvetté bennem egy gondolat. Sorra emelkednek Pesten az új lakótelepek, hatalmas, modern házakkal, üzletekkel. Építettek közúti közlekedést, sportpályát is? ... Sehol.) Né-

ha le kell beszélnünk a felelősöket, a külön edzésekről, mert egyszerűen nincs hol, nincs szabad hely...

A jelenlegi tornaterem igen-csak kicsi! Kicsi: kosárlabdázás közben egy másodperc alatt az egyik palánk alól el lehet jutni a másikhoz, hiányzik a középpálya, nincs semmi távolság. Hogy oktatni, gyakorlatolni lehessen, három-négy csoportnál 2x1 óras bontást kell alkalmaznunk, még így is 15-16 hallgatóval kell egyszerre, kis helyen foglalkozni.

Szerencsére a mostani átmeneti helyzetnek tekintetjük: az új kollégium átadásával, két tornateremmel, már nagyobbak lesznek itt is a lehetőségeink.

Egy időben három tanár tarthat testnevelési órát a különböző csoportokkal, most már a részvevők számának megfelelő környezetben.

Továbbra is a célunk, hogy mindenkit legalább egy úszásnemre megtanítsunk (ez az utolsó lehetőség!), emellett a teremben is tudunk a lányok-

kal foglalkozni — aminek a női szakosztályok utánpótlása szempontjából van nagy jelentősége.

Hogy általában mennyire kell, szükséges a testnevelés napirenden tartása, azt legjobban a felsősök részéről megnyilvánuló igény bizonyítja.

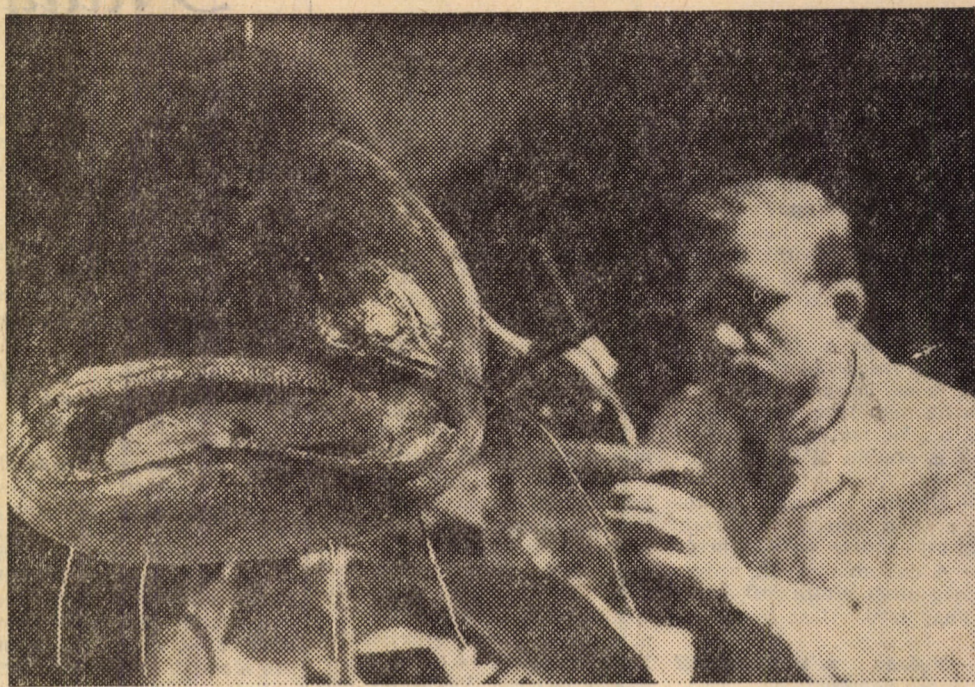
Legalább 60-70-en járnak rendszeresen uszodába, ez tehát, mivel csak a testnevelési órák keretei között, a tanszékel való egyeztetés alapján valószínűleg meg —, majdnem megoldhatatlan feladatot jelent. A tornateremben viszont az órák és szakosztályi edzések mellett pl. itt kellett lebonyolítani a házi bajnokságra való felkészülést, az összes mérkőzést is. Enn hiányzik, és érzem, hogy minden lehetőséget maximálisan kihasználtunk, de csodákra mi sem vagyunk képesek.

A fentiek Molnár Sándornak, a testnevelési tanszék vezetőjének gondolatait rögzítik. Ami még kimaradt: szintén a beszélgetésünk során került fel. Ezek a problémák nagyon sokszor elhangzottak már — az utóbbi időben is — különböző országos fórumokon: a szegedi nevelési konferencián, a KISZ KB Egyetemi Tanácsának ülésén: sok tíz- és tízmilliósi beruházásról van szó, néhány évig eltart, amíg eljutunk a megoldásig! De az új kollégiumunk már épül!

Es végül is: a testnevelési órákkal szembeni „ellenkezést” pedig több játékos elemmel talán hamarabb is örömmre lehetne váltani.

László

EKKORA HALAT FOGTAM...

Szerkesztőségünk egyik tagjának (SZ. I. J.) állítása (talán a többi is ilyen...)

Az igazgató

Azoknak a végzett közgazdásainknak a figyelmébe ajánlva, akikből netán igazgató válik

A mai igazgató különbözik a régítől, mert nem öröklés vagy vagyon által jut ebbe az állapothoz, hanem kinevezéssel.

Az igazgatót fel lehet ismerni arról, hogy fölöttébb is elvtársnak és nem szaktársnak szólítja, kivéve a nyugdíjról érkező igazgatókat, akik úrnak titulálják. Ezek azonban nem cserélődnek vele, mert őket — ha akarják — hat luxuskocsi is várja, továbbá, valutáért, a legpompásabb tyúk, vacsora utáni ingyencsúgnak.

A mi igazgatónk csak egy kocsi várja — ha nincs valamelyik javítónál kéthetes vállalási idővel fél évig. Ingyencsúgnak az ágy, ott-hon, de vacsora után ritkán jutnak hozzá, mert kikapcsolódásul még egy-két dolgot el kell intézni az asztal mellett holnapra.

Az igazgatói cím igen vonzó — nővonzó —, különösen a nőtlen igazgatók. Sok tudós egyöntetű állítása szerint azonban nőtlen igazgatót feltételezni épp olyan képtelenség, mint fiókját saját vérevel tápláló madarat vagy fehér hollót. Ezekről is sokan beszélnek, de senki se látja.

Az igazgató nem vehet részt a Tv „Ki mit tud” vetélkedőjén. Nem a kora miatt, ha-

z az igazgató, amikor a magyar áruk dicséretét zengi a nyugati partnereknek. A jó igazgató általában annyi fizetést kap, mint a rossz igazgató ez év végéig, de tavaly még előfordult, hogy kevesebbet kapott. A jó igazgatót onnan lehet a rossz igazgatótól megkülönböztetni, hogy a rossz igazgató sokat beszél, sokat rohangál, de keveset mond és a gyára hallgat. A jó igazgatónak a gyára beszél és mindenhol látják. A rossz igazgatót saját kárán se tanul. A jó igazgató néha saját kárán is, de olyankor nem szeret igazgató lenni.

Az igazgatói állapot megszüntetésének többféle módja van. Mégpedig:

- 1 Szivtrombózis. (Nem sürgűn, de előfordul.)
- 2 Felfelé bukás. (Sűrűbben előfordul.)
- 3 Dolgozókhöz visszatérés. (Huzamosabb idő után.)
- 4 Ugyanarról a helyről nyugdíjba menés. (Lásd fehér holló.)

Bezdány Mihály

TÜSKE

Hirtelen haragú ember. Nincs szüksége keltetőgépére ahhoz, hogy kikeljen. (Magából...)

Embervő hajlamai vannak — mondják ismerősömről — annyira, hogy nem is találja pártját. Valószínűleg már azt is megette.

Előrelátó ember. Ami mellett történik, azt nyilván ezért nem veszi észre.

A konzervatív polgár is támogatja a haladó törekvéseket. Ha hátrafelé haladnak.

Ha a kereslet-kínálat törvénye következetesen érvényesülne, akkor ma már foka lenne több, mint eszkimó?

(SZ. I. J.)

Albérleti Canossa

A kollégiumban már ősszel sem volt számomra hely, nekiláttam, hogy albérletet keressék magamnak. Miután tanulmányi eredményem lehetővé volt a jobb is (6 utóvizsga) nem mertem az Érdekvédelemhez fordulni. Épp ezért a nevem sem fontos...

Tehát a vasárnapi sajtótermékekből vásároltam magamnak egy fél kilóra valót, majd precíz pontossággal kivagdostam az engem érdeklő hirdetéseket. Az elolvasott 967 hirdetésből a szelejtezésnél kiesett 367, az „elődöntőben” újabb 500, a „középdöntőben” maradt 50, „döntőbe került 12 darab. Ezekből behunyt szemmel kiemeltem 6-ot és felátogattam a címeiket.

Ezzel kapcsolatos élményemet ezennel közreadom:

„Beesületes fiatalembernek jutányos áron kis szoba kiadó. Öv. Péceli Gedeoné, Pesthidegkút, Papsaji u. 62.”

Nem szeretném a női nemet megsérteni, elégedjenek meg annyival, hogy... Kedvesen leültetett, megkínált almáspitével, ami igen finom volt. Fekete színű macskája közben mereven fixírozott engem. Milyen kedves állat, mondtam, hogy figyel. Igen, megismeri a tányérját, felelte az özvegy. A szobácska 2x2 méteres odú volt, vasággal súlyosbítva, a falon háziáldás. A szoba beköltözhető azonnal, havi bére

400 forint és előre fizetendő 10 évre, hadarta Péceli Gedeoné. „Sajnos, nincs nálam csak három évi bér, úgyhogy még gyorsan szerzek 4800 forintot és aztán visszatérek, közöltem vele...”

Másnap Gőz Hubáné maszek kötődés, elvált aszszony rezidenciáját kerestem fel a Tímó u. 4/c-ben.

Csábos mosollyal, kb. százkilós testsúllyal fogadott. Közölte, hogy a szoba ára fürdőszobahasználattal 900 forint, de az olyan csinos fiúnak, mint én vagyok, adja...

A harmadik azért nem felelt meg, mert két gyermekkel kellett volna egy ágyban aludnom.

A negyedik helyen, a Frász-köz 7-ben, ahol ugyan-csak ágybérletet hirdettek, a „lakosztály” gazdája nem volt otthon, ugyanis a rendőrség vette át szocialista megőrzésre közveszélyes munkakerülés és garázdaság miatt.

Az ötödiken egy nagyméretű jégszekrény volt kiadó kistermetű egyén részére. Sajnos, tíz centiméte-

ren múlt, hogy ez a bérleti szerződés sem jött létre. Az ár igazán nevelésesen olcsó lett volna, 240 havonta, mindössze a nyári hónapokban a komondorral kellett volna társbérletben laknom, mert akkor a jégszekrényt a háziak használják.

A hatodik hely végre megfelelő volt;

barátságos, szép szobácska, Dunára néző ablakkal, a lakás gazdája barátságos, idős bácsi, hófehér bajusszal, óriási bajusszal. Kifűnő barackpálinkálinkával kínált meg. Elbeszélgettem velem a tanulmányaimról, mesélt gyerekeiről, akik mind szép karriert értek el. A szoba árát havi 80 forintra tartotta — szóval minden a legnagyobb rendben volt.

Mikor költözhetek bácsikám?

— Napok kérdése csupán, fiam, válaszolta az öregúr. Minden percben várom az értesítést Washingtonból, hogy beköltözhetek a Fehérháza — válon veregetett — és a zsebéből kirántott riasztópisztollyal kétszer a levegőbe lött és harsány hangon kukorékolni kezdett.

Ma megint kaptam egy címet: „Fecskefészék kiadó a téli időnyre.” Jaj, csak meg ne előzzenek!

—a—

* U. V. - izió *

